

*кандидат філологічних наук,
завідувач кафедри китайської
філології
Київського національного
лінгвістичного університету*

МОДАЛЬНІ МОДИФІКАТОРИ ЯК КЛЮЧОВІ ЗАСОБИ РЕАЛІЗАЦІЇ МОДАЛЬНОСТІ В СУЧАСНІЙ КИТАЙСЬКІЙ МОВІ

Постановка проблеми. Сучасні лінгвістичні розвідки пропонують великий арсенал методів для аналізу граматичної системи мови. Проте дослідження мови як системного явища не завжди панувало в лінгвістичних розвідках у Китаї. На даний момент дослідження китаєзнавчого спрямування є доволі популярними і пропонують різні підходи до вивчення китайської мови та її граматичної структури. Зважаючи на те, що однією з найважливіших мовних функцій є комунікативна, можемо говорити про те, що комунікативно спрямовані розвідки мови дозволяють всебічно дослідити її і розв'язати цілий комплекс наукових проблем.

Лінгвістичний функціоналізм – один із найперспективніших сучасних напрямів дослідження мовної системи. Констатуючи той факт, що різні компоненти мовної структури неоднаково беруть участь у процесі комунікації, на нашу думку, функціональна теорія отримує можливість класифікувати їх, адже класифікація будується на основі виконуваних цими компонентами функцій. Так, модальність як поняття і як семантична категорія становить окремий об'єкт для функціоналістичних розвідок, адже модальність фактично позначає інтерпретацію явищ і фактів навколишньої дійсності й вибір відповідних формальних засобів для вербалізації певних фрагментів екстралінгвальної дійсності відповідно до закріплених у його когнітивному просторі понять [5, с. 32]. Таким чином, розгляд і вивчення категорії модальності передбачає функціональний підхід – тобто об'єктом такого дослідження слугують усі можливі засоби і способи реалізації цієї семантики в мовленні. Одними із центральних засобів реалізації семантики модальності є модальні модифікатори – модальні дієслова, прислівники, частки. Статус цих засобів і донині не знайшов достатнього розв'язання й потребує особливої уваги.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. На жаль, протягом тривалого часу китайське мовознавство було відокремлене від загальних наукових дискусій через ізольованість самої держави, а сучасні традиції в свою чергу також не досить активно впроваджувалися в китайське мовознавство, адже основним принципом і основою помилкою, на наш погляд, був пошук та аналіз усіх тих категорій, які існують у «звичайних», як їх називає В.А. Курдюмов, мовах [67, с. 18]. Фрагментарні дослідження окремих засобів реалізації цієї семантичної категорії в мовленні знаходимо у Ван Ляої [1], О.О. Драгунова [2], В.А. Курдюмова [2], Люй Шусяна [4], Тань Аошуан [6], Чжао Юаньженья [10], С.Є. Яхонтова [7], Ч. Лі і С. Томпсон [8] тощо.

Так, Люй Шусян, досліджуючи модальні значення, говорить про те, що речення може мати характер ствердження чи заперечення, а питальне речення певною мірою можна вважати їхнім проміжним варіантом, а також розглядаються такі категорії, як можливість, дозвіл, вірогідність, необхідність, зобов'язання, вимушеність [4, с. 186].

Ч. Лі і С. Томпсон, досліджуючи модальні дієслова, кваліфікують їх як допоміжні [8, с. 172–174].

На сучасному етапі також превалюють дослідження функціонального і когнітивного спрямування. Так, Сюй Цзінінь [9, с. 19–20] свою працю присвячує когнітивному аналізу категорії модальності в сучасній китайській мові, з-поміж іншого приділяє увагу типам речень (句类), модальним часткам (语气助词), модальним дієсловом (допоміжним і повнозначним) (情态助动词/实义动词), модальним прислівникам (情态副词), іменникам, сполучникам (连词), заперечним прислівникам (否定副词) як таким мовним формам, що можуть виразити ставлення мовця до дійсності, а також суб'єктивне ставлення слухача в процесі розмови.

Сучасні китаєзнавці також зосереджують свою увагу на дослідженні модальних часток, кваліфікуючи їх як засіб реалізації не лише комунікативного наміру мовця і його ставлення до релевантної комунікативної ситуації, а й також беручи до уваги особливості реалізації ставлення мовця до слухача у процесі мовлення.

Постановка завдання. Отже, дослідження модальних модифікаторів як засобу реалізації семантики модальності у мовленні і модальності як граматичної категорії взагалі вже починає викликати зацікавлення в лінгвістичних колах і потребує подальшого дослідження.

Постановка мети. Таким чином, метою нашого дослідження є аналіз модальних модифікаторів як ключового засобу реалізації семантики модальності в сучасній китайській мові.

Виклад основного матеріалу. Зважаючи на те, що сучасна лінгвістика зосереджена на проблемах аналізу міжлюдської комунікації, модальність цікавить нас виключно як епістемічна категорія, тобто ми досліджуємо суб'єктивну модальність. Деонтична модальність пов'язана з явищами об'єктивної дійсності й не залежить від індивідуальної позиції мовця, тоді як в основі епістемічної модальності перебуває «людський чинник». Функціональне дослідження суб'єктивної модальності базується на єдності мовних засобів, що використовуються у висловленнях, і їхніх функцій. Виокремлюючи один із таких засобів та його функцію, ми обов'язково «зачіпляємо» й інші мовні засоби, пов'язані з реалізацією цієї функції. Логічним результатом такого аналізу є аналіз усієї системи пов'язаних один з одним мовних засобів, тобто форм, конструкцій, лексичних показників, що слугують для вираження комплексу семантичних ознак і їхніх варіантів у межах семантичної категорії модальності.

Основним способом впливу комунікації у суб'єкта мовлення на адресата в китайській мові є використання модальних модифікаторів, передусім модальних дієслів, рідше – модальних прислівників і часток. Ми розуміємо, що модальні модифікатори представляють лексичну модальність, тобто модальне значення, що міститься в словах певних розрядів і, як і будь-яке модальне значення, реалізується в реченні. Очевидно, модальні модифікатори залишаються лексично неповнозначними, нездатними бути самостійними компонентами речення, вони функціонують лише як регулярні модифікатори певних синтаксичних утворень, утім, система модальних модифікаторів у китайській мові доволі розгалужена й слугує формальним засобом для реалізації модальності.

Модальні дієслова не володіють повністю функціями повнозначних дієслів, наприклад, функцією самостійного виконання ролі присудка (виключення – неповне речення, або коли модальне дієслово в реченні функціонує як повнозначне і позбавлене своїх модальних функцій); оформлюватися вищо-часовими афіксами, приймати об'єкт після себе. Особливу роль у реченні відіграють і модальні частки, які стосуються речення в цілому і надають йому певного модального забарвлення. Під час дослідження ми відмежовували модальні функції деяких часток від експресивних, тому що сфера експресивності не розглядається нами в межах семантики модальності.

Модальні дієслова (情态助动词) в сучасній китайській мові можуть реалізувати семантику можливості, необхідності, оптативності й спонування.

До складу модальних дієслів, що реалізують значення **можливості**, входять 能够 nénggòu – “могти”, 会 huì – “могти, вміти щось робити”, 可以 kěyǐ – “можна” (可 kě) (є дозвіл на виконання певної дії), рідше 得 dé – “могти”, “мати право”, 敢 gǎn – “могти” (в знач. “насмілитися”). Так, зазначені модальні дієслова реалізують семантику: 1) властивостей, здібностей, тобто можливості, зумовленої фізичним чи психічним станом суб'єкта (能 néng / 能够 nénggòu); 2) можливості, зумовленої уродженими чи здобутими навичками та вміннями, знаннями суб'єкта (能 néng, 会 huì); 3) можливості, зумовленої факторами соціального характеру, етичними й моральними нормами, правилами поведінки тощо (可以 kěyǐ; 能 néng; 得 dé); 4) можливості, зумовленої збігом обставин, певним об'єктивним станом речей (能 néng, 会 huì, 可以 kěyǐ). Наприклад, 1) 你能游泳吗? nǐ néng yóuyǒng ma? – Ти вмієш плавати? (можливість, зумовлена фізичним станом); 2) 您可以进去。nín kěyǐ jìnqù. – Ви можете увійти (дозвіл).

Серед модальних дієслів, що реалізують семантику **необхідності**, виділяють 应该 yīnggāi (应 yìng, 该 gāi) – “необхідно”, “бути зобов'язаним щось зробити”; 要 yào (需要 xūyào) – “хотіти”, “треба”, “необхідно”; 得 děi – “бути зобов'язаним”, 当 dāng (应当 yīngdāng) – “треба, слід, необхідно”, 宜 yí – “бути зобов'язаним”, 肯 kěn – “хотіти”, “погоджуватися” тощо. Домінантними вважаються 应该 yīnggāi та 要 yào через варіативність значень у межах субкатегорії необхідності, які вони можуть реалізувати в певній комунікативній ситуації.

Зазначені модальні дієслова реалізують семантику 1) актуальної необхідності, спричиненої певними обставинами (要 yào, 得 děi, 应该 yīnggāi (该 gāi)); 2) необхідності, зумовленої суб'єктивними факторами, тобто наявність бажання, наміру суб'єкта виконати певну дію (要 yào; 肯 kěn); 3) зобов'язання (要 yào / 应该 yīnggāi / 该 gāi / 应当 yīngdāng / 应 yīng / 当 dāng / 宜 yí); 4) вимушеної необхідності.

Наприклад, 她也想知道怎么回事, 我该把真相告诉她。tā yě xiǎng zhīdào zěnmé huí shì, wǒ gāi bǎ zhēnxiàng gàosu tā – Вона також хоче знати, що відбувається, я повинен сказати їй правду (зобов'язання, зумовлене правилами поведінки, етичними нормами).

Модальність **оптативності** (акт волевиявлення, в якому реалізується бажання мовця зі вказівкою на виконання дії, про яку йдеться у висловленні, і ця дія має ознаку неадресованості) реалізується у мовленні за допомогою низки модальних дієслів: 想 xiǎng – “хотіти”, “бажати”; 希 xī (希望 xīwàng) – “хотіти”, “сподіватися” (企望 qǐwàng / 渴望 kěwàng тощо – “сподіватися”, “мріяти”); 愿 yuàn (愿意 yuànyì / 颇愿 pōyuàn тощо – “бажати”, “мріяти”, “сподіватися”); 惟愿 wéiyuàn / 但愿 dànyuàn – “хотілося б”, “якби ж тільки..”; 祝 zhù / 祝愿 zhùyuàn – “бажати”; 宁可 nìngkě / 宁肯 nìngkěn / 宁愿 nìngyuàn – “хотіти”, “надавати перевагу” тощо.

Зазначені дієслова реалізують семантику: 1) бажання (спрямованого від мовця на дію чи стан із метою здійснення сподівань, бажань, потреб, мрій) (想 xiǎng / 想要 xiǎngyào 希 xī (希望 xīwàng) та його похідні; 愿 yuàn та його похідні; 惟愿 wéiyuàn / 但愿 dànyuàn тощо); 2) бажання, пов'язаного зі спонуванням (宁可 nìngkě / 宁愿 nìngyuàn / 宁肯 nìngkěn); 3) значення побажання та прокльону (祝 zhù / 祝愿 zhùyuàn / 愿 yuàn) тощо.

Наприклад, 1) 我宁肯你先告诉父母, 再告诉别人。wǒ nìngkě nǐ xiān gàosu fùmǔ, zài gàosu bié rén – Ти б краще спочатку батькам сказав, а вже потім – іншим (бажання, пов'язане з порадою); 2) (祝) 您万事如意 (zhù) nín wàn shì rú yì – (Бажаю) здійснення всіх мрій.

Модальність **імперативності** реалізується за допомогою спонукальних дієслів: 请 qǐng – “запрошувати”, “просити”; 要 yào / 要求 yāoqiú – “вимагати”, “хотіти”, 求 qiú – “просити”, “вмовляти”, 请求 qǐngqiú – “просити”, “благати”, 劝 quàn – “радити”, “просити”; 让 ràng / 叫 jiào / 使 shǐ – “заставляти”, “робити так, щоб..”, 允许 yǔnxǔ / 容许 róngxǔ / 准许 zhǔnxǔ – “дозволяти”; 禁止 jìnzhǐ – “забороняти” тощо.

Ці модальні дієслова реалізують семантику 1) наказу (让 ràng / 叫 jiào / 使 shǐ); поради (让 ràng / 叫 jiào / 使 shǐ; 求 qiú; 劝 quàn тощо); 2) прохання (请 qǐng; 请求 qǐngqiú; 愿 yuàn; 劝 quàn), пропозиції (让 ràng / 叫 jiào); 3) заборони (让 ràng / 叫 jiào; 禁止 jìnzhǐ); 4) дозволу (允许 yǔnxǔ / 容许 róngxǔ / 准许 zhǔnxǔ тощо). Наприклад, 1) 让我试试! ràng wǒ shìshì! – Дай мені спробувати! (прохання); 2) 我不让你进去。wǒ bú ràng nǐ jìnqù – Ти не можеш зайти (я не дозволяю тобі зайти).

Проаналізовані модальні дієслова пов'язані між собою в єдину систему засобів реалізації семантики модальності в сучасній китайській мові і, будучи центральними компонентами реалізації одного значення, також мають властивість бути периферійними компонентами реалізації іншого значення в межах категорії.

Наприклад, модальні дієслова необхідності 该 yīnggāi, 要 yào та інші можуть також контекстуально реалізувати значення 1) імперативності, наприклад, 我要你去打听一下。wǒ yào nǐ qù dǎtīng yí xià – Ти повинен піти з'ясувати все; 2) оптативності з елементами наказовості: 你们该按时到办公室。nǐmen gāi ànshí dào bàngōngshì – Щоб завтра всі вчасно прийшли до офісу. Спонукальні дієслова 让 ràng / 叫 jiào / 使 shǐ – “заставляти” можуть також контекстуально реалізувати значення: 1) необхідності, наприклад, 你是个领导, 叫你支持工作人员。nǐ shì ge lǐngdǎo, jiào nǐ zhīchí gōngzuò rényuán – Ти ж керівник, і ти маєш підтримувати працівників; 2) оптативності: 让所有人知道他是个独一无二的专家! ràng suǒyǒu rén zhīdào tā shì ge dúyīwú'èr de zhuānjiā! – Нехай усі знають, що він унікальний спеціаліст.

Кваліфікація **модальних прислівників (情态副词)** ще досі залишається недостатньо вивченою, адже здебільшого досліджуються особливості їхнього вживання в реченні (включаючи проблематику їхнього розрізнення зі сполучниками), а також їхні семантичні особливості [9, с. 284–285]. Хоча модальні прислівники за своїми синтаксичними особливостями і мають дещо спільне зі сполучниками, проте, з точки зору семантики, їхні ролі в реченні зовсім різні, адже основна функція модального прислівника – слугувати маркером суб'єктивного ставлення мовця до дійсності. За різними дослідженнями [9, с. 290–296], їхня функція заключається в тому, щоб виражати значення достовірності, впевненості, роз'яснення, сумніву, облігаторності, спонування, бажання, акцентуації тощо. Отже, загалом можемо кваліфікувати модальні прислівники як такі, що реалізують значення необхідності, ймовірності, достовірності, оптативності, імперативності.

Серед модальних прислівників, які реалізують семантику **необхідності**, виокремлюють 必 bì / 须 xū / 必须 bìxū – “треба”, “необхідно”; 须要 xūyào / 必要 bìyào – “необхідно”, “треба”; 必得 bìdèi / 应须 yīngxū / 须当 xūdāng / 定须 dìngxū – “обов'язково треба”; 必然 bìrán / 必定 bìdìng / 必将 bìjiāng – “обов'язково”, “неминуче”; 务须 wùxū / 务必 wùbì – “необхідно”, “обов'язково потрібно”, “абсолютно необхідно” тощо. Контекстуально зазначені модифікатори можуть реалізувати і значення імперативності. Наприклад, 1) 学某种外语, 必须有耐心。xué mǒu zhǒng wàiyǔ, bìxū yǒu nàixīn. – Для вивчення іноземної мови необхідно мати терпіння (актуальна необхідність, спричинена зовнішніми факторами); 2) 你务必填写调查表。nǐ wùbì tiánxiě diàochábiǎo. – Ти обов'язково маєш заповнити анкету (семантика зобов'язання).

Найбільш широку групу складають модальні прислівники на позначення ситуацій **достовірності** (当然 dāngrán / 显然 xiǎnrán – “само собою”, “вочевидь”, “звичайно”; 确实 quèshí – “дійсно”, “точно”; 明明 míngmíng / 分明 fēnmíng – “очевидно”, “звичайно” тощо) і **ймовірності** (无疑 wúyí – “без сумніву”, “точно”; 肯定 kěndìng – “безсумнівно”, “точно”; 一定 yídìng / 必然 bìrán – “обов'язково”, “точно”; 大概 dàgài / 大约 dà yuē / 多半 duō bàn – “напевно”, “скоріше за все”; 也许 yěxǔ / 可能 kěnéng / 没准 méizhǔn / 恐怕 kǒngpà / 未必 wèibì – “напевно”, “можливо”, “мабуть” тощо). Зазвичай семантика достовірності може накладатися на речення, яке вже має модальне значення, таким чином, модальність достовірності може виступати як «рамка», яка накладається на базову модальність і надає додаткового значення пропозиції. Наприклад, 1) 你不用给他打电话, 他一定来得及。nǐ bú yòng gěi tā dà diànhuà, tā yídìng láidéjǐ. – Не треба йому дзвонити, він точно встигне. (Значення достовірності накладається на базову модальність можливості); 2) 这个工具的确很好用。zhè ge gōngjù díquè hěn hǎoyòng. – Цей пристрій і справді дуже зручний (ситуація категоричної достовірності).

Модальні прислівники **最好** / 顶好 dǐng hǎo – “краще б”, “бажано, щоб”; 不妨 bù fáng / 无妨 wú fáng – “не завадило б”, “краще” виступають формальними показниками **семантики бажання** з елементами спонування і так само можуть реалізувати й значення імперативності у вигляді поради. Наприклад, 1) 你不妨和他讨论这个问题。nǐ bù fáng hé tā tāolùn zhè ge wèntí. – Тобі варто обговорити з ним це питання (семантика поради); 2) 你最好穿上大衣, 恐怕外面很冷。nǐ zuì hǎo chuān shàng dàyī, kǒngpà wàimian hěn lěng. – Ти б краще вдягнув пальто, боюся, надворі холодно (бажання з елементами спонування).

Так само, як і модальні дієслова і прислівники, **модальні частки (语气助词)** є засобом реалізації модальності в сучасній китайській мові. Будучи постпозитивним службовим словом, модальна частка має певні особливості у функціонуванні: з граматичної точки зору, її наявність / відсутність наприкінці речення не впливає на граматичну структуру речення, з точки зору семантики, її наявність / відсутність не впливає на граматично виражений зміст у реченні; з точки зору модальності, вона є обов'язковим елементом, адже вона використовується з метою показати зв'язок між реченням і мовною ситуацією, а також задовольнити потреби слухача, сприяти комунікації [9, с. 133].

Серед модальних часток найбільш часто вживаними є 啊 a (та її інваріанти 啦 la, 哇 wa, 呀 ya, 哪 na), 吗 ma, 吧 ba, 呢 ne, 了 le тощо. Вони здебільшого функціонують як периферійні засоби реалізації модальності, оформлюють речення в цілому, можуть реалізувати значення достовірності, ймовірності, наказу, прохання, поради, заборони, пропозиції, бажання тощо. Наприклад, 1) 我们先考虑一下, 再讨论吧。Wǒmen xiān kǎolǔ yíxià, zài tāolùn ba. – Давай ми спочатку все обміркуємо, а потім обговоримо (пропозиція); 2) 你听不听呢! Nǐ tīng bù tīng ne! Слухай мене (ти мене слухаєш чи ні?) (за допомогою афірмативно-негативної форми запитання та модальної частки мовець звертає увагу слухача, він ставить запитання, посилюючи його модальною часткою, лише з метою отримати позитивну відповідь).

До модальних модифікаторів також відносять предикати зі вказівкою на думку мовця (我看 wǒ kàn / 我想 wǒ xiǎng “я вважаю”, “мені здається”), об'єктивні судження (很有可能 hěn yǒu kěnéng “досить ймовірно, що...”), фрази, що вказують на згоду з думкою співрозмовника (可不是嘛 kě bú shì ma “так і є”, “дійсно”), синтаксичні конструкції тощо.

Таким чином, вивчення комплексу модальних модифікаторів – це аналіз усієї системи пов'язаних один з одним мовних засобів – форм, конструкцій, лексичних показників, що слугують для вираження комплексу семантичних ознак і їхніх варіантів у межах семантичної категорії модальності в сучасній китайській мові.

Висновки. Категорія модальності в сучасній китайській мові є складним граматичним і семантичним утворенням, представленим у мові й мовленні різноплановими засобами і способами реалізації цієї семантики. Зважаючи на морфологічні особливості китайської мови, на перший план аналізу її граматичної системи і її складників виходять саме лексичні засоби, які потребують подальшого вивчення. На особливу увагу заслуговує перспектива дослідження зазначених модальних модифікаторів у полісистемному аспекті – як ті чи інші засоби слугують для суміжних граматичних категорій сучасної китайської мови – категорії темпоральності, аспектуальності тощо.

Література:

1. Ван Ляо-И. Основы китайской грамматики. Москва : Изд-во иностранной литературы, 1954. 261 с.
2. Драгунов А.А. Исследования по грамматике китайского языка. Москва ; Ленинград : Изд-во АН СССР, 1952. 230 с.
3. Курдюмов В.А. Курс китайского языка. Теоретическая грамматика. Москва : Цитадель-трейд ; Лада, 2005. 576 с.
4. Люй Шу-сян. Очерк грамматики китайского языка. Часть первая. Категории. Москва : Наука, 1965. 349 с.
5. Сорокін С.В. Турецька й українська мови в системі координат «ВИД – ЧАС – МОДАЛЬНІСТЬ» : монографія. Київ : Вид. центр КНЛУ, 2009. 341 с.
6. Тянь Аошуан. Проблемы скрытой грамматики: синтаксис, семантика, и прагматика языка изолирующего строя (на примере китайского языка). Москва : Языки славянской культуры, 2002. 898 с.
7. Яхонтов С.Е. Категория глагола в китайском языке. Ленинград : Из-во Ленинградского ун-та, 1957. 179 с.
8. Li Charles N., Thompson Sandra A. Mandarin Chinese. A Functional References Grammar. Berkeley ; Los Angeles : U. of California Press, 1989. 691 p.
9. 徐晶凝. 现代汉语语情态研究. 昆仑出版社, 2008.
10. 赵元任. 汉语口语语法. 北京 : 商务印书馆. 380 页.

Анотація

Ю. ЛЮБИМОВА. МОДАЛЬНІ МОДИФІКАТОРИ ЯК КЛЮЧОВІ ЗАСОБИ РЕАЛІЗАЦІЇ МОДАЛЬНОСТІ В СУЧАСНІЙ КИТАЙСЬКІЙ МОВІ

У статті проаналізовано ключові засоби реалізації семантики модальності – модальні модифікатори. Одними із центральних засобів реалізації семантики модальності є модальні модифікатори (модальні дієслова, прислівники, частки), які слугують формальним засобом для реалізації модальності. У статті досліджуються види модальних модифікаторів, а також те, які функції вони виконують у мовленні. Стаття аналізує здатність модальних модифікаторів виконувати як свої основні функції, так і периферійні в залежності від контекстуальної інформації, а також інтерпретаційного компонента мовця.

Ключові слова: китайська мова, модальність, функціональна граматики, модальний модифікатор.

Summary

YU. LIUBIMOVA. MODAL MODIFIERS AS THE MAIN MEANS OF REALIZATION OF MODAL SEMANTICS IN MODERN CHINESE

The article is devoted to the analysis of modal modifiers as the main means of realization of modal semantics in modern Chinese. At the moment, the research of the sinological direction is quite popular and offers different approaches to the study of the Chinese language. We can say that communicatively directed research of a language allows to thoroughly explore it and solve a whole range of scientific problems. Modality as conceptual and as a semantic category is a separate object for functionalistic research. The article touches upon the fact, that modality actually denotes the interpretation of phenomena and facts of the surrounding reality and the choice of appropriate formal means for the verbalization of certain fragments of extralingual reality in accordance with the concepts enshrined in its cognitive space. We consider the modal modifiers (modal verbs, adverbs, particles) as one of the central means of realizing semantics of modality. Modal modifiers represent lexical modality, the system of modal modifiers in the Chinese language is rather extensive and serves as a formal means for implementing modality.

Modal verbs in contemporary Chinese can realize the semantics of opportunity, necessity, opacity and motivation. Being the central components of the realization of one meaning, modal verbs also have the ability to be peripheral components of the implementation of another value within the category. The function of modal adverbs is to express the semantics of reliability, confidence, clarification, doubt, obligation, motivation, desire, accentuation, etc. Just like modal verbs and adverbs, modal particles are a means of implementing modality in the modern Chinese language. In terms of modality, it is a compulsory element, since it is used to show the connection between sentence and linguistic situation, as well as to meet the needs of the listener, to promote communication.

Thus, the study of a system of modal modifiers is an analysis of the entire system of interconnected language means, which serve to express a complex of semantic features and their variants within the semantic category of modality in the modern Chinese language.

Key words: the Chinese language, modality, functional grammar, modal modifier.